

Kunnilta treenitiloja, mutta ei tilauksia

Hanna Sipinen

Homekoiraohjaaja Maria Pakkanen mukaan Kanta-Hämeen kunnat ovat tarjonneet hänelle hyvin harjoittelukohteita.

Pakkanen koirineen on käynyt harjoittelemassa esimerkiksi käytöstä poistetuissa kouluissa ja päiväkodeissa.

Varsinaisia työtilauksia hän ei ole kunnilta saanut.

RAKENNUSPÄÄLLIKKÖ Juhani Järvinen Hattulan teknisestä toimesta kertoo, että purkukunnossa olevassa vanhassa virastotalossa on käynyt homekoiria harjoittelemassa ja samassa yhteydessä on käyty nuuskimassa myös vieressä sijaitsevalla yhtenäiskoululla.

Kuntotutkimuksiin kunta ei ole homekoiria vielä pestannut.

Järvisen mukaan tulevaisuudessa homekoiraa voi harkita viimeisenä tutkimuskeinona, jos rakennuksesta ei löydy hometta muilla menetelmillä.

LINNAN TILAPALVELUIDEN kiinteistöpäällikön Petri Ylämurron mukaan Hämeenlinnan kaupunki käyttää tutkimusmenetelminä rakenneavauksia, mikrobitutkimuksia sekä materiaali- ja ilmannäytteitä.

–Homekoira osaa haistaa kylä homeen, mutta monesti kyse on muustakin kuin pelkästä homeesta. Olemme katsoneet parhaaksi pysyttäytyä toisenlaisissa menetelmissä, Ylämurto sanoo.

kulla tai lelulla.

–Jollekin koiralle paras palkka voi olla tunkion kaivelu, Pakkanen sanoo.

LOPUKSI homekoiraohjaaja kirjoittaa etsinnästä raportin.

–Asiakkaalle on tärkeää saada välitöntä tietoa koiran merkkauksien mahdollisista syistä, Pakkanen kertoo.

Homekoiraetsinnän epävarmuudet liittyvät ilmanvaihtoon. Koira löytäissee kohdan, jossa homeen haju on voimakkaimmillaan, mutta joskus haju voi olla peräisin kauempaa rakenteista.

Pakkanen mukaan homekoira onkin yksi tutkimustapa muiden joukossa.

–Pelkästään homekoiran ilmaisuuden perusteella ei koskaan pidä lähteä repimään paikkoja. **HÄSA**

Runsaa vuoden ikäinen parsonrussellinterrieri Nalli on vasta koulutusvaiheessa. Jos asiakkaat antavat luvan, Nalli pääsee kiertämään rakennuksen sen jälkeen, kun Ruusa ja Doora ovat tehneet työnsä. KUVA: Pekka Rautiainen

Työvälineenä hometta nuuskiva nenä

● Homekoira koulutetaan haistamaan parikymmentä hometta ja sädesieni. Homekoiraohjaajan mukaan etsintä sopii yhdeksi tutkimustavaksi muiden joukossa.

Hanna Sipinen
Hämeenlinna

Etsi! Käskyn kuullessaan Doora alkaa nuuskiä pesuhuoneen seinää. Kulmauksen kohdalla se käy makaamaan.

–Tarkasti, Dooran ohjaaja Maria Pakkanen sanoo.

Doora tökkää kuonollaan repottavaa seinälistaa, jonka taakse Pakkanen on piilottanut palasen homeista rakennusmateriaalia. Pakkanen kaivaa taskustaan koiralle palkkioksi herkkupalan.

HÄMEENLINALAINEN Pakkanen on yksi Suomen noin kolmestakymmenestä homekoiraohjaajasta.

Pakkanen valmistui homekoiraohjaajaksi Kannuksesta Keski-Pohjanmaan ammattiopistosta

vuonna 2015. Töitä on riittänyt siinä määrin, että sivutoimisena alkanut työ muuttui nopeasti päätoimiseksi.

Noin puolet Pakkanen työtehtävistä tulee kiinteistönvälitystykseltä ja loput hometta epäileviltä yksityisasiakkailta. Yleensä homekoiratutkimuksen haluaa kiinteistön ostaja.

Etsintäpäiviä Pakkaselle ja hänen kahdelle koulutetulle homekoiralleen labradorinnoutaja Dooralle ja fieldspanieli Ruusalle kertyy viikossa kolme. Työpäivinä keikkoja on yhdestä kolmeen.

Loput viikosta kuluu raporttien kirjoittamiseen, harjoitteluun ja nenän lepuuttamiseen.

YLENSÄ Pakkanen saa jo ennen etsintää kohteen rakennuspii-

rustukset ja tiedot aikaisemmista tutkimuksista.

Pakkanen kiertää rakennuksen sisältä ja ulkoa ensin ilman koiria. Hän käy läpi esimerkiksi rakennusmateriaalit ja -ratkaisut sekä mahdolliset näkyvät merkit vaurioista, kuten seinien valumajäljet, muovimattojen kuprut ja pintojen homekasvustot.

Sen jälkeen Ruusa ja Doora tekevät kierroksensa peräkkäin. Viimeisenä nuuskimaan pääsee työharjoittelija, runsaan vuoden vanha parsonrussellinterrieri Nalli.

Homekoirat koulutetaan tunnistamaan parikymmentä hometta ja sädesieni. Home ei lähtökohdaisesti kiinnosta koiraa, vaan se pitää opettaa työhajuksi.

Koira palkitaan jokaisesta tunnustuksesta esimerkiksi her-